

ANTITRÖSZT ÉS VERSENYJOG IRÁNYELVEK ÉS ELJÁRÁSOK

A vállalat üzleti működését és egyéb tevékenységeit számos jogszabályi és hatósági előírás köti. A vállalat alapvető irányelve, hogy összes üzleti és egyéb tevékenységét mindenkor az Egyesült Államok és az ezen tevékenységek gyakorlásának otthont adó többi ország és jogrendszer összes vonatkozó jogszabálya és szabályozása, valamint az etikus vállalati magatartásra vonatkozó magas követelmények szigorú betartásával gyakorolja. Az alábbiakban rögzített irányelvek és eljárások szándékunk szerint útmutatásul szolgálnak annak segítésére, hogy ez az alapvető antitröszt és versenyjog politika megvalósuljon. Ezek az irányelvek és eljárások azonban nem pusztán arra szolgálnak, hogy ismételten hangsúlyozzuk a vállalat tevékenységeire vonatkozó jogszabályi és hatósági előírásokat, amelyek összetettek lehetnek, és hatáskörüik számos kivétel, finomítás és árnyalatnyi eltérés szerint változhat. Bizonyos területeken továbbá a vállalat üzleti és/vagy szabályozási okok miatt magáévá tett olyan irányelveket és eljárásokat, amelyek a vonatkozó antitröszt vagy versenyjogi szabályok vagy rendelkezések által előírtakon túlmenően szabnak ki követelményeket.

Bevezetés. Az Egyesült Államok, az Európai Unió (és annak egyéni tagállamai), Kanada, Ausztrália, Kína és sok más ország és jogrendszer, ahol a vállalat üzleti tevékenységet folytat, olyan antitröszt és versenyjogi szabályokat léptettek életbe, amelyek azt a meggyőződést tükrözik, hogy az a piac szolgálja leginkább a fogyasztók és az üzleti vállalkozások érdekeit, amelyet szabad és élénk verseny jellemez. Míg a vállalat hisz az általa gyakorolt változatos üzleti tevékenységekben való élénk versenyben, a vállalat irányelve, hogy ez a verseny jogszerű, tisztességes, és etikus módon történjen, és hogy teljességgel megfeleljen minden vonatkozó antitröszt és versenyjogi szabálynak.

A vállalat antitröszt és versenyjogi szabályoknak való megfeleléségi politikájának legjelentősebb tételei a következők:

- Soha nem szabad megegyeznünk egy versenytárrsal – sem hivatalosan, sem nem hivatalosan – abban, hogy
 - rögzítsük az árakat;
 - új vagy meglévő felárat alkalmazzunk, felárat áthárítsunk vagy felemeljünk, illetve felárat egy bizonyos árszinten, vagy egy bizonyos árskála vagy árképlet szerint rögzítsünk;
 - felosszuk az üzletet vagy a piacokat; vagy
 - elutasítsuk az üzletkötést vagy hitel felajánlást bármely harmadik fél vonatkozásában.

- Egy versenytárs árszabására, felárakra, vagy egyéb, a verseny szempontjából lényeges kérdésekre vonatkozó információkat nyilvános forrásokból kell beszerezni, nem pedig versenytársakkal folytatott megbeszélések vagy más kommunikáció útján. A vállalat árszabását vagy más, versennyel kapcsolatos bizalmas információt tilos közvetlenül versenytársnak kiszolgáltatni, illetve egy ügyfelet vagy más harmadik felet felhasználni arra, hogy versennyel kapcsolatos bizalmas információt juttassunk el egy versenytárshoz,
- Ha a versenytársak ezeknek a témáknak megbeszélésbe kezdenek, szakítsuk őket félbe egyértelmű kijelentéssel, amely udvariasan, de határozottan jelzi, hogy a vállalat ezekben az ügyekben önállóan dönt, és a vállalati politika értelmében ezekről a vállalaton kívül nem tárgyalunk.
- Kereskedelmi vagy ipari társulásokban való részvételt megelőzően szerezzük meg a Jogi Osztály jóváhagyását, és tanulmányozzuk a vállalati irányelveket, hogy megtudjuk, hogyan kerüljük el a problémákat.
- Haladéktalanul jelentsünk bármely megkérdőjelezhető megbeszélést a Jogi Osztálynak. A problémák gyakran megoldhatóak, ha azokat korán azonosítjuk.
- Ne feledjük, hogy ezek a szabályok érvényesek hivatalos üzleti helyzetekben, minden kommunikáció során – az e-maileket is ideértve –, és az irodán kívüli nem hivatalos társasági helyzetekben is.

Az alábbiakban rögzítettük ezeket az összetevőket részletesebben kifejtve, valamint egy általános összefoglalót azokról a főbb magatartástípusokról, amelyek antitröszt vagy versenyjogi kérdéseket vetnek fel, továbbá a vállalat megfelelőségi irányelveiről és eljárásairól ezeken a területeken. Az antitröszt/versenyjog szabályok elemzésének szigorúan adatokon alapuló természete miatt fontos, hogy a dolgozók esetlegesen megkérdőjelezhető lépések megtétele előtt haladéktalanul egyeztessenek a Jogi Osztállyal bármely olyan szituációval kapcsolatban, amely esetleges antitröszt vagy versenyjogi kérdéseket vet fel. Ezek közé kell tartoznia bármely olyan helyzetnek, amely során a dolgozók úgy gondolják, hogy a helyi versenyjogi szabályok eltérő vagy további követelményeket támaszthatnak. Az első példában a kérdéseket a Körzeti Általános Tanács Irodájához kell intézni, amely azért az üzletért felelős, ahol a kérdés felmerül. A dolgozók ugyancsak egyeztethetnek a Csoportos Jogi Osztállyal.

1. Versenytársakkal fennálló kapcsolatok. Az antitröszt és versenyjogi szabályok általában tiltják azokat a megállapodásokat, egyezségeket, és más egyeztetett tevékenységeket, amelyek indokolatlanul korlátozzák a kereskedelmet. Az antitröszt és versenyjogi szabályok lényeges megkülönböztetést tesznek a versenytársakkal való

megállapodások és az ügyfelekkel vagy beszállítókkal fennálló megállapodások között. A versenytársakkal való korlátozó megállapodások többnyire tiltottak.

a. Árrögzítés és egyéb összejátszáson alapuló megállapodások.
Versenytársak közötti törvénytelen egyeztetett tevékenységekre klasszikus példa, amikor hivatalos vagy nem hivatalos egyezséget kötnek az árak „rögzítésére” vagy „stabilizálására”. Törvénytelen árrögzítő megállapodások magukban foglalhatják nem csak a vállalat és a versenytársak tényleges termék- vagy szolgáltatás értékesítési árait, hanem az értékesítésre vonatkozó olyan feltételeket is, amelyek az árakat befolyásolják: például kedvezmények, hitel feltételek, az árváltozások ütemezése vagy közzététele, az árképzési képletek alkalmazása, és más hasonló tételek. Ezen túlmenően a törvénytelen árrögzítésbe sokkal több beletartozhat, mint pusztán egy bizonyos dollár ár vagy ársáv megállapítása. Megtiltható bármely olyan megállapodás a versenytársak között, amely közvetlenül vagy közvetve befolyásolja – akár emeli, akár csökkenti – az árakat. Az antitröszt és versenyjogi szabályok értelmében az árrögzítő megállapodásokon túlmenően ugyancsak általában tiltottak azok a hivatalos vagy nem hivatalos megállapodások, illetve egyezségek a versenytársak között, amelyek célja (i) piacok, ügyfelek, vagy üzleti érdekeltségek felosztása, (ii) kapacitás szintek beállítása vagy korlátozása, (iii) termékek vagy szolgáltatások szabványosítása, (iv) koordinált ajánlattétel, vagy (v) egyes beszállítókkal vagy ügyfelekkel szembeni bojkott vagy üzleti kapcsolat elutasítása.

A vállalat irányelve, hogy az üzleti döntések — ideértve a következők meghatározását: árak, árpolitika, a vállalat termékeinek és szolgáltatásainak értékesítési feltételei, a piacok vagy üzleti érdekeltségek, ahol a vállalat versenyez, továbbá az ügyfelek és beszállítók, akikkel a vállalat üzletet folytat — meghozatalára önállóan kerüljön sor, minden vonatkozó tényezőt figyelembe véve, beleértve a vállalat költség- és profit célkitűzéseit, versenyképes árakat, és egyéb vonatkozó tényezőket és információt. Ennek megfelelően a dolgozóknak tilos bármely típusú megállapodásra, egyezségekre vagy egyezményre lépniük a versenytársakkal a következők vonatkozásában: árak, árpolitika, a vállalat termékeinek és szolgáltatásainak értékesítési feltételei, a piacok vagy üzleti érdekeltségek, ahol a vállalat versenyez, továbbá az ügyfelek és beszállítók, akikkel a vállalat üzletet folytat, illetve egyéb, a verseny szempontjából lényeges ügyek. A vállalat irányelve, hogy soha ne hívjon fel versenytársakat összejátszáson alapuló tevékenységekben való részvételre, és hogy egyértelműen és feltétlenül visszautasítson bármely ilyen felkérést, melyet a vállalat másoktól kaphat. Bármely dolgozónak, aki egy versenytárstól felkérést vagy ajánlatot kap összejátszáson alapuló tevékenységben való részvételre, udvariasan, de határozottan jeleznie kell, hogy a vállalat irányelvével ellentétes az ilyen tevékenységekben való részvétel, sőt akár az ilyen kérdések versenytársakkal való megtárgyalása, és a megbeszélést azonnal be kell szüntetnie, továbbá haladéktalanul jelentenie kell az esetet a Jogi Osztálynak.

Az elkerülendő magatartásformákra, illetve tevékenységekre felhozott példák közé tartoznak a megállapodások egy vagy több versenytárral az alábbiakról:

- új felárat vagy más pótdíjat vezetnének be, vagy egy meglévő felár kezelése megváltozna;
- új vagy meglévő felárat, illetve más pótdíjat áthárítás vagy felemelés útján kezelnének; vagy
- egy bizonyos felárat vagy más pótdíjat egy bizonyos árszinten, illetve egy bizonyos árskálán vagy árképzési képlet alapján állapítanának meg.

A dolgozóknak tudatában kell lenniük azzal, hogy a tilalom nem csak a hivatalos vagy expressz megállapodásokra vonatkozik. Az árakat, vagy a verseny szempontjából lényeges egyéb kérdéseket érintő bármely fajta nem hivatalos vagy „becsületbeli megállapodás”, illetve egyéb hallgatólagos vagy burkolt egyezség hasonlóképpen tilos. Ebben a vonatkozásban nem szükséges szóbeli vagy írásos törvénytelen megállapodásról szóló bizonyíték ahhoz, hogy egy szabályozó testület vagy esküdtszék megállapítsa az antitröszt vagy versenyjogi szabálysértést. Törvénytelen megegyezésekre közvetett bizonyítékok is rámutathatnak. Például egy kötetlen beszélgetés versenytársak között az alap árszintekről, vagy egy vagy több felár, illetve más pótdíj összegéről, ütemezéséről, vagy megfelelő kezeléséről (pl. áthárítás, felemelés) ipari/kereskedelmi összeövetel vagy esemény során, más helyszíneken, vagy e-maileken keresztül, amelyekhez bizonyíték társul a versenytársak későbbi ezzel párhuzamos tevékenységeiről, értelmezhető lehet az eset megtörténte után antitröszt vagy versenyjogi szabálysértésként. Hasonlóképpen, egy helytelen megállapodás, egyezség, vagy megegyezés megkötésére nem szükségképpen közvetlenül a versenytársak között kerül sor. Ilyen megállapodás felmerülhet egy közvetítőn keresztül folytatott kommunikáció révén is, mint például egy ügyféllel, beszállítóval, alvállalkozóval, vagy más közbenső féllel. Ennek megfelelően a verseny szempontjából bizalmas információt tilos megosztani harmadik féllel annak eszközeként, hogy ezt a fajta információt a versenytársakhoz eljuttassuk. Ilyen információt továbbá tilos olyan harmadik féltől beszerezni, akit összekötőként használunk a versenytársak közti információ megosztásában.

Amint azt a fenti példák illusztrálják, a versenytársakkal a verseny szempontjából lényeges ügyekről folytatott kommunikáció speciális kérdéseket vet fel, mivel azok tévesen törvénytelen megállapodásként, egyezségként, vagy megegyezésként értelmezhetőek. Hovatovább bizonyos körülmények között még az egyirányú információátadások is értelmezhetőek az antitröszt és versenyjog megsértéseként. Ennek megfelelően a dolgozóknak általánosságban tartózkodniuk kell a vállalat vagy a versenytárs múltbeli, jelenlegi, vagy jövőbeni árait, árpolitikájára, felárait vagy egyéb pótdíjaira, egyéb értékesítési feltételeire, vagy a verseny szempontjából lényeges kérdésekre vonatkozó információk megbeszélésétől, cseréjétől, vagy más módon történő kommunikációjától egy versenytárs alkalmazottjával, megbízottjával, vagy ügynökével. A dolgozóknak általánosságban tilos ilyen információt szolgáltatni versenytársaknak, illetve ilyen információt kérni versenytársaktól. A dolgozó ugyancsak megkísérelheti ezekben a tiltott kommunikációt érintő szabályoknak áthágását úgy,

hogy valaki mást – például egy ügynököt vagy harmadik felet – használ fel arra, hogy megszerezze azt az információt, amelyet a dolgozónak közvetlenül megszereznie tilos.

Míg a versenytársak árai figyelembe vehetők az árképzés során vagy más üzleti döntésekben, a versenytársak áaira vonatkozó információkat általánosságban kizárólag publikált listákról, egyéb nyilvános forrásokból (mint például kereskedelmi közlönyök, cégek weboldalai, piackutatói kiadványok) szerezhetőek be, vagy azoktól az ügyfelektől, akik részére az árajánlat készül és ezek kérik a vállalatot, hogy egy meghatározott árhoz vagy díjhoz igazodjon — nem pedig versenytársaktól, még akkor is, ha csak ellenőrizni kívánunk egy ajánlatot vagy árat, amelynek kézhezvételét egy vevő jelzi. Ugyancsak bölcs dolog a versenytárs információjának jogszerű forrását dokumentálni, hogy ne legyen utólag félreértés a forrásra vonatkozóan. Például ha egy ügyfél rendelkezésre bocsájtja egy versenytárs árait annak érdekében, hogy a vállalat ahhoz igazodjon vagy az alá kínáljon, jegyezzük fel a dokumentumon az információ keltezését és forrását.

Elkerülhetetlen, hogy a dolgozók érintkezésbe kerüljenek a vállalat versenytársaival üzleti és társasági rendezvényeken, és a fenti irányelvek és eljárások szándéka nem az, hogy az ilyen érintkezést megtiltsuk. Azoknak a dolgozóknak azonban, akik abban a helyzetben találják magukat, hogy tiltott témákról folyó beszélgetésbe elegyedtek, vagy más módon merülnek fel antitröszt vagy versenyjogi aggályok, haladéktalanul és egyértelműen ki kell jelenteniük, hogy a tárgykört nem fogadják el, és a beszélgetésnek véget kell vetniük. Csoportos helyzetben ehhez szükség lehet a csoportból való kiválásra, ha a helytelen vagy megkérdőjelezhető megbeszélés folytatódik. Ha a dolgozó nem válik ki a csoportból – még ha hangot is adott elzárkózásának (egyértelműen kijelentve, hogy a vállalatunk nem vesz részt és nem fog részt venni ilyen tevékenységekben) – ez hallgatóságos megállapodásként értelmezhető akkor, ha a helytelen megbeszélés tovább folytatódik. Olyan helyzetekben, ahol jegyzőkönyv készül — például kereskedelmi társulási találkozókön — a dolgozóknak kérniük kell, hogy ellenvetésüket (és szükség esetén a találkozóról való távozásukat) rögzítsék a jegyzőkönyvben, és kérjenek a jegyzőkönyvről másolatot. Bármely ilyen incidenst haladéktalanul kelenteni kell a Jogi Osztálynak.

Alapvető fontosságú, hogy kerüljünk bármely olyan magatartást, amely utólagosan árrögzítésről szóló megállapodás, egyezség, vagy megegyezés, illetve egyéb antitröszt és versenyjogi szabályok szerint tiltott tevékenységekben való részvétel bizonyítéka vagy utólag akként értelmezhető. Ugyancsak lényeges, hogy e-mailek és egyéb dokumentumok írásakor kerüljük a pontatlan, eltúlzott, vagy más olyan megfogalmazást, amely félreértelmezve úgy tűnhet fel, hogy az megállapodás egy vagy több versenytárssal, amikor valójában ilyen megállapodásra nem került sor. Például ne írjunk az iparág vagy egy versenytárs egy bizonyos gyakorlatról való megegyezéséről, amikor a mögöttes tény az, hogy azok vállalatok egymás közti megbeszélés nélkül, önállóan jutottak el hasonló eljárások gyakorlatához.

b. Bona Fide tranzakciók versenytársakkal. A vállalat és a versenytársak közti, a verseny szempontjából lényeges ügyekről szóló kommunikációt érintő

vállalati irányelvek alóli kivételt képeznek az olyan helyzetek, amelyek során a vállalat *bona fide* adás-vételt vagy más üzleti tranzakciót bonyolít egy versenytárrsal. Ilyen helyzetekben természetesen szükség van a tranzakció lebonyolítására vonatkozó árazás és kapcsolódó információ megbeszélésére. Ezt a kivételt azonban szűkre szabottan kell kezelni, és azt nem szabad kihasználni annak lehetőségeként, hogy egyébként tiltott kommunikációban vegyünk részt, vagy kiforgassuk a vállalat antitröszt és versenyjogi irányelveit. Annak biztosítására, hogy a versenytársakkal folytatott kommunikáció során a megfelelő útmutatások kerülnek alkalmazásra, a versenytársakkal való esetleges tranzakciókban résztvevő dolgozóknak először előzetesen egyeztetniük kell közvetlen felettesükkel, és szükség esetén a Jogi Osztállyal, ha bármely kérdés felmerül a vonatkozó előírások vagy megfelelő magatartás tekintetében.

Egy másik kivétel a *bona fide* vegyes vállalati tranzakciókat érinti. A vegyes vállalatok egyes iparágakban egyre elterjedtebbek, és törvényes versenytámogató célokat szolgálnak. Mivel azonban a vegyes vállalatok keretében egyeztetett tevékenység zajlik a versenytársak között, egyeztetni kell a Jogi Osztállyal, mielőtt a vállalat bármely olyan egyezsége lép, amelynek előzetes jóváhagyása antitröszt vagy versenyjogi szempontból még nem történt meg.

c. Kereskedelmi és ipari társulások. A kereskedelmi társulások és más ipari csoportosulások törvényes célokat szolgálhatnak. Azonban a vállalat tagsága kereskedelmi társulásokban (vagy más ipari csoportosulásokban) sajátos aggályokat vethet fel, mivel azok együtt járnak versenytársak közötti találkozókkal és egyéb csoportos tevékenységekkel. A dolgozók nem csatlakozhatnak kereskedelmi társulásokhoz (vagy más ipari csoportosulásokhoz), illetve nem vehetnek részt azok tevékenységeiben, ha tagjaik között versenytársak vannak, vagy a versenytársak más módon érintettek, kivéve, ha erről a Jogi Osztállyal egyeztettek. Az ilyen társulásokban, csoportosulásokban, vagy funkciókban jelenleg tagként vagy más módon résztvevő dolgozók jelenleg érvényes névsorát azonnal meg kell küldeni a Jogi Osztálynak.

A kereskedelmi társulásokban vagy hasonló tevékenységekben (sőt a versenytársakat érintő bármely vállalaton kívüli szakmai vagy társasági összejövetelen) résztvevő dolgozók kötelesek körültekintően eljárni, illetve elkerülni bármely olyan tevékenységben vagy megbeszélésben való részvételt, amely a versenytársak általi helytelen egyeztetett cselekménynek minősíthető.

A kereskedelmi és egyéb ipari társulások nem alkalmas helyszínek az árak, felárak, vagy más pótdíjak, sem az értékesítés vagy a verseny szempontjából jelentős egyéb kérdések feltételeinek megbeszélésére. Ez nem csak vonatkozik a kereskedelmi vagy egyéb ipari társulásokban betöltött funkciók hivatalosan részére, hanem a nem hivatalos gyűlésekre is (melyeket általánosságban kerülni kell), sőt még a kötetlen beszélgetésekre is. A vállalat az irányelveit leszögezi ezekben a kérdésekben – mint például a felárak összege, vagy hogy azokat az ügyfelekre hártják-e teljes egészében, részben, vagy egyoldalú áremeléssel –, és nem vesz

részt sem hivatalos, sem nem hivatalos tevékenységekben ezeket a kérdéseket érintő iparági konszenzus elérése érdekében.

Példák olyan kereskedelmi társulási tevékenységekre, amelyek törvényesek lehetnek, de amelyek antitröszt vagy versenyjogi aggályokat vethetnek fel bizonyos körülmények között:

- tényleges vagy esetleges tagok kizárása vagy kirekesztése (mert bizonyos körülmények között az ilyen magatartás helytelen csoportos bojkottnak minősülhet);
- „ipari szabványt” megállapító tevékenységek (mert bizonyos körülmények között az ilyen magatartás törvénytelenül felhasználható a verseny kizárására);
- ipari információ vagy a verseny szempontjából lényeges egyéb információ gyűjtése, terjesztése és/vagy cseréje (mert az ilyen cserék bizonyos körülmények között árörögzítési megállapodás részének vagy árak stabilizálásának vagy emelésének tekinthetők), kivéve, ha az információkat úgy állították össze, hogy meghatározott vállalatokról bizalmas információ nem (még a legtágabb értelemben véve sem) vonható ki azokból;
- „ipari” nézeteket bemutatni a jogszabályi hatóságoknak vagy kormányzati vagy hatósági testületeknek (mert az ilyen tevékenység felhasználható egy versenytárs megkárosítására vagy eltávolítására tett kísérletek álcázásaként).

A dolgozók a Jogi Osztállyal való előzetes egyeztetés nélkül nem vehetnek részt ezekben vagy más kereskedelmi társulási (vagy egyéb ipari csoportosulási) tevékenységekben, amelyek esetleges antitröszt vagy versenyjogi aggályokat vetnek fel. A dolgozóknak nem szabad feltételezniük, hogy a kereskedelmi társulási (vagy egyéb ipari csoportosulási) tevékenységek az antitröszt vagy versenyjogi szabályok értelmében engedélyezettek pusztán abból kiindulva, hogy ügyvéd van jelen ezen a találkozón vagy összejövetelen. Ezen túlmenően a kereskedelmi társulások (vagy egyéb ipari csoportosulások) általánosságban nem alkalmas fórumok a versenytársak elleni panaszok felvetésére, és bármely ilyen sérelem kezelésének megfelelő módjáról a Jogi Osztállyal kell egyeztetni.

Annak biztosítására, hogy a kereskedelmi vagy egyéb ipari társulási tevékenységek, amelyeken a dolgozók résztvenni kívánnak az antitröszt és versenyjogi szabályok teljes betartása mellett kerülnek lebonyolításra, az alábbi lépéseket kell követni az ilyen találkozókmal kapcsolatban:

- Általánosságban véve azoknak a kereskedelmi vagy ipari társulásoknak, amelyeknek dolgozói érintettek, be kell vezetniük egy alkalmas antitröszt és versenyjogi megfeleléségi programot;
- Általánosságban véve megszerzendő a találkozók napirendje (lehetőség szerint előzetesen), meg kell győződni arról, hogy a napirend teljes és nem tartalmaz olyan témákat, amelyek versenyellenes megbeszélésekhez vezethetnek, és meg kell tárgyalni a Jogi Osztállyal (lehetőség szerint előzetesen) bármely olyan kérdést, amely egy napirendi téma alkalmasságára nézve felmerülhet;
- A találkozókön megtárgyalt témákról pontos jegyzeteket kell készíteni és azokat meg kell őrizni, és visszatértünkör ezek másolatát át kell adni a Jogi Osztálynak;
- Hivatalos kereskedelmi társulási találkozók előtt vagy után, illetve azok szüneteiben a versenytársakkal folytatott beszélgetések során nagyon körültekintően kell eljárni; és
- Meg kell szervezni, hogy kellő időben megszerezzük az esetleges jegyzőkönyvek másolatait, és ezeket át kell adni a Jogi Osztálynak.

A dolgozóknak tudatában kell lenniük azal, hogy egy kereskedelmi társulás (vagy más ipari csoportosulás) egyes tagjainak helytelen magatartása bizonyos körülmények között más tagoknak tulajdonítható, még ha azok nem is vettek részt a tevékenységekben, de mindamelltt tudomásuk volt róluk. Emiatt a dolgozóknak különösen ébernek kell lenniük kereskedelmi társulási és más ipari csoportosulási tevékenységek során. Azoknak a dolgozóknak azonban, akik abban a helyzetben találják magukat, hogy tiltott vagy akár csak megkérdőjelezhető témákat érintő megbeszélésbe vagy tevékenységbe elegyedtek, a fent kifejtett eljárásokat kell követniük az ilyen beszélgetések vagy tevékenységek beszüntetésére/ az ilyen beszélgetésekből vagy tevékenységekből való kiválásra, beleértve a Jogi Osztály haladéktalan értesítését annak biztosítására, hogy az ilyen megszüntetés vagy kilépés tökéletes végrehajtása érdekében további intézkedésre nincs szükség.

2. Kapcsolatok az ügyfelekkel és beszállítókkal.

Általánosan. Általánosságban véve a vállalat szabadon választhatja meg, hogy kivel folytat üzleti kapcsolatot, és kivel nem, és szabadon választhatja ki ügyfeleit és beszállítóit. Az ilyen döntéseket önállóan kell meghozni, és azokat nem szabad semmilyen versenytárssal kötött megállapodásra vagy megegyezésre alapozni; sem versenyző ügyféllel vagy beszállítóval, ha nem kezdünk üzletet bizonyos ügyfelekkel vagy beszállítókkal.

A potenciális ügyfelekkel és beszállítókkal való üzlet elutasítása, és meglévő ügyfelekkel és beszállítókkal fennálló üzleti kapcsolat megszüntetése antitröszt és versenyjogi

aggályokat vethet fel. Csakúgy, mint más üzleti döntésekkor, a vállalat irányelve az, hogy a beszállítóival vagy ügyfeleivel való üzleti kapcsolatairól független döntéseket hozzon. Ennek megfelelően a dolgozóknak óvatosnak kell lenniük, hogy ne keltsék annak látszatát, hogy egy versenytárssal vagy versenyző ügyféllel vagy beszállítóval kötött jogellenes megállapodás révén kerül sor arra, hogy a vállalat törvényesen elutasítja az üzletkötést, illetve megszünteti az üzleti kapcsolatot egy meglévő vagy potenciális ügyféllel vagy beszállítóval. Például azoknak a dolgozóknak, akikhez egy vagy több beszállítótól (vagy ügyféltől) panaszok érkeznek egy másik beszállító (vagy ügyfél) áraival vagy más üzleti tevékenységeivel kapcsolatban, egyértelművé kell tenniük a panaszt beküldő fél számára, hogy a vállalat ki fogja vizsgálni a panaszt és ezt követően meg fog tenni minden, a vállalat független üzleti megítélése alapján alkalmasnak minősülő intézkedést, illetve ítélni úgy, hogy nincs szükség intézkedésre.

Sajátos megegyezések, amelyek antitröszt aggályokat vethetnek fel. Ugyancsak irányelve a vállalatnak, hogy az ügyfeleket és beszállítókat ne kössék sem közös megegyezéssel, sem egyoldalúan hozott helytelen megszorítások a vállalat részéről önálló üzleti döntéseik meghozatalában. Az ügyfelekkel és beszállítókkal köthető megegyezések alábbiakban leírt típusairól megállapítást nyert, hogy azok sértik az antitröszt és versenyjogi szabályokat, amikor indokolatlan korlátozásokat rónak a versenyre és a kereskedelemre, habár ezek némelyike bizonyos körülmények között megengedhető lehet. Ennek megfelelően azoknak a dolgozóknak, akik mérlegelik bármely alább leírt megegyezés megkötését, illetve bármely megegyezést, amely meggyőződésük szerint hasonló kérdéseket vagy aggályokat vethet fel, előzetesen egyeztetniük kell a Jogi Osztállyal, ha a vonatkozó előírások vagy megfelelő magatartás terén bármely kérdésük van.

Feltételekhez kötött megegyezések. A feltételekhez kötött megegyezés során egy ügyféltől megkívánják, hogy megvásároljon egy terméket vagy szolgáltatást annak érdekében, hogy hozzájuthasson ahhoz a termékhez vagy szolgáltatáshoz, amelyet az ügyfél valójában akar. Általánosságban véve az ügyfeleknek szabad választásuk van, hogy mely termékeket vagy szolgáltatásokat kívánják megvásárolni a vállalattól, és nincsenek rákényszerítve, hogy olyan termékeket vagy szolgáltatásokat vásároljanak meg, amelyek nem érdeklik őket annak fejében, hogy megvásárolhassák azt, amit valójában akarnak.

A feltételekhez kötött megegyezések elleni tilalom nem vonatkozik azokra a törvényes eljárásokra, amelyeknek célja többféle terméknek vagy szolgáltatások sorának egy értékesítési csomag keretében történő eladása, feltéve, hogy az eladó hajlandó a termékeket vagy szolgáltatásokat önállóan is értékesíteni reális árakon akkor, ha az önálló termékek vagy szolgáltatások kínálata gazdaságilag (és egyébként) megoldható. A feltételekhez kötött megegyezések ugyancsak engedélyezhetők akkor, ha a versenyre vagy a kereskedelemre gyakorolt hatás elhanyagolható.

Viszonosságon alapuló megegyezések. A viszonosságon alapuló megegyezések során a vállalat és egy meglévő vagy potenciális beszállító közti üzletének szintjét a vállalat termékeinek vagy szolgáltatásainak azon fél általi támogatási szintjére alapozzák.

A vállalat irányelve, hogy minden vételi döntés kizárólag az áron, minőségen, szolgáltatáson, igényen és más vonatkozó tényezőkön alapuljon, és nem pedig azon, hogy milyen szinten folytat az adott fél üzletet a vállalattal. A dolgozóknak kerülniük kell minden kommunikációt, amely bármely módon azt sugallhatja, hogy a vállalat vásárlásai egy tényleges vagy potenciális beszállítótól csökkenhetnek, ha az nem vásárolja meg a vállalat termékeit vagy szolgáltatásait.

Kizárólagosságon alapuló megegyezések. A kizárólagosságon alapuló megegyezések során korlátozódik az ügyfelek vagy beszállítók abbeli képessége, hogy versenytársakkal és versenyképes termékekkel vagy szolgáltatásokkal kereskedjenek, illetve bizonyos területeken kössenek üzletet. A kizárólagosságon alapuló megegyezések egyik formája a keresleti szerződés, amelynek keretében egy ügyfél vagy beszállító elkötelezi magát, hogy egy másik féltől szerzi be összes keresletét vagy annak jelentős részét, illetve hogy annak a félnek adja el teljes termelését vagy annak jelentős részét. Ezek a megegyezések antitröszt vagy versenyjogi kérdéseket vethetnek fel, és az ilyen típusú megegyezésekben érintett dolgozóknak egyeztetniük kell a Jogi Osztállyal, ha bármely kérdés merül fel a vonatkozó előírások, illetve a megfelelő magatartás tekintetében.

3. Egyoldalú tevékenység. A versenytársak közti bizonyos egyeztetett intézkedésen túlmenően az antitröszt és versenyjogi szabályok ugyancsak tiltják az egyedülálló társaságok részéről olyan intézkedések gyakorlását, amelyek monopolhelyzet teremtésének vagy monopolhelyzet teremtésére tett kísérletnek minősülnek. A monopolhelyzet teremtése során piaci erőfölény megszerzésére, illetve fenntartására kerül sor — azaz egy önálló vállalatnak módjában áll egyoldalúan szabályozni az árakat, illetve kizárni tényleges vagy potenciális versenytársakat — egy bizonyos termék vagy szolgáltatás piacának tekintetében. A domináns piaci pozíció vagy jelentős piaci erőfölény birtoklása önmagában nem minősül törvénytelennek az antitröszt jogszabályok értelmében. Egy vállalat elérhet jelentős vagy akár domináns piaci részesedési pozíciót törvényes üzlet, vagy versenyképes szakértelem következményeként, illetve történelmi véletlen folytán is.

Az antitröszt jogszabályok és a versenyjogi szabályok azonban általában tiltják a piaci erőfölény versenytársak megkárosítására vagy eltávolítására történő tisztességtelen kihasználását. Az antitröszt és versenyjogi szabályok ugyancsak tiltják az arra való tisztességtelen törekvést, hogy egy piacról a domináns pozíciót egy másik piacra áthelyezzék. Ebben a tekintetben egy gyakori példa a megkérdőjelezhető módszerekre "predatory pricing" azaz „ragadozói árképzésnek” ismert: az árakat a megfelelő költségszint alá csökkentik (többnyire egy jelentős időszakra) annak érdekében, hogy rövidtávon eltávolítsák a versenytársakat, és ezáltal hosszútávon csökkentsék a versenyt. Habár sok versenytárs akad a vállalat üzleti működésében, az antitröszt és versenyjogi szabályok gyakran nagyon szigorúak ezekkel a módszerekkel kapcsolatban. Ennek megfelelően a dolgozóknak tilos ilyen ragadozói árképzésben résztvenniük, illetve egyéb olyan gyakorlatot, stratégiát vagy taktikát folytatniuk, amelyek úgy tekinthetők, hogy azokat indokolatlanul úgy tervezték, hogy megkárosítsák vagy

eltávolítsák a versenyt vagy versenytársakat, és ezeknek a dolgozóknak egyeztetniük kell a Jogi Osztállyal mielőtt ilyen gyakorlatot, stratégiát, vagy taktikát bevezetnének.

4. Tisztességtelen verseny. Sok országban, ahol a vállalat üzletet folytat, a jogszabályok a verseny tisztességtelen módszereit és a tisztességtelen vagy félrevezető tevékenységeket és gyakorlatot is tiltják. Ezeket a jogszabályokat a versenytársak és ügyfelek védelmére dolgozták ki. Ezek a jogszabályok sok esetben ugyanazokat a magatartás típusokat tiltják, mint amelyeket az antitröszt jogszabályok tiltanak. A tisztességtelen versenyre vonatkozó szövetségi és állami jogszabályok továbbá tiltanak más olyan magatartást is, amely tisztességtelennek vagy félrevezetőnek minősülhet, és amelyeket az antitröszt jogszabályok esetleg nem tiltanak.

Míg nem lehetséges felsorolni mindazon magatartás típust, amelyeket a „tisztességtelen piaci magatartást” érintő jogszabályok értelmében törvénytelennek találtak bizonyos körülmények között, néhány példa ezekre: (i) kereskedelmi vesztegetés vagy lefizetés, hogy másokat üzletre vagy szerződéseszegekre ösztökéljenek; (ii) egy versenytárs üzleti titkainak megszerzése vesztegetés vagy lopás útján; (iii) valótlan, félrevezető vagy rágalmozó állítások vagy összehasonlítások tétele a versenytársakról vagy azok termékeiről; (iv) termékek megtévesztő címkézése; és (v) egyetértő állítások tétele saját termékekről ésszerű bizonyíték hiányában. A dolgozóknak kerülniük kell ezeket, illetve bármely más etikátlan, tisztességtelen, vagy félrevezető módszereket.

Különösképp, a vállalat részéről vagy annak nevében tett minden nyilvános kijelentésnek – beleértve a hirdetésekkel, akciós anyagokkal, értékesítési bemutatókkal, biztosítékokkal és garanciákkal kapcsolatosakat is – valósághoz hűnek kell lennie, azoknak igazolt tényeken kell alapulniuk, és azok nem lehetnek félrevezetőek vagy szándékosan könnyen félremagyarázhatóak. A dolgozóknak tilos a vállalat termékeiről vagy szolgáltatásairól bármely olyan hírdetést vagy más anyagot létrehozniuk, jóváhagyniuk, vagy terjeszteniük, amelyek valótlanok, félrevezetőek, illetve nem felelnek meg a vonatkozó jogszabályoknak és rendelkezéseknek.

6. Jelentések. Azoknak a dolgozóknak, akiknek kérdésük van az antitröszt vagy versenyjogi szabályoknak a vállalat üzletében vagy egyéb tevékenységeiben való alkalmazása tekintetében, egyeztetniük kell a Jogi Osztállyal mielőtt bármely intézkedést tesznek egy kérdéses ügyben. Ezen túlmenően azoknak a dolgozóknak, akik tudomást szereznek bármely olyan magatartásról, amely az antitröszt vagy versenyjogi szabályok, vagy a vállalatnak e területet érintő irányelvei és eljárásai megsértésének tűnhet, haladéktalanul fel kell hívniük ezeket az ügyekre a Jogi Osztály figyelmét. A dolgozók ugyancsak jelenthetik ezeket az ügyeket a vállalat bejelentési eljárásait követve, a CEVA Magatartási Kódexében leírtaknak megfelelően.

Azoknak a dolgozóknak, akiknek okuk van feltételezni, hogy a vállalat kárt szenved egy esetleges antitröszt vagy versenyjogi szabálysértés által, haladéktalanul jelenteniük

kell az ügyet a Jogi Osztálynak. A dolgozóknak tilos önhatalmúlag bármely megtorló lépést vagy intézkedést tenniük, mivel az ilyen magatartás önmagában az antitröszt vagy versenyjogi szabályok megsértésének minősülhet.

CEVA Vezérigazgatóság
2007. november 8.